

Nr 235.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ändrad lydelse av § 3 samt övergångsbestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910; given Stockholms slott den 7 mars 1913.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att *dels* antaga närlagda förslag till ändrad lydelse av § 3 samt övergångsbestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910 *dels* förklara, att de ändrade bestämmelserna må tillämpas såsom om de varit gällande vid 1913 års ingång.

Handlingarna i ärendet skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Theodor Adelswärd.

Förslag

till

ändrad lydelse av § 3 samt övergångsbestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910.

§ 3.

1. Med avseende å rätt att efter viss tids fortsatt tjänstgöring komma i åtnjutande av i staten fastställd avlöningsförhöjning gälla följande allmänna bestämmelser:

att tidpunkten för första förhöjningen inträder efter tre år under villkor, att tjänstinnehavaren under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med gott vitsord bestritt innehavande tjänst eller annan tjänst vid tullverket med samma fasta avlöning som med den förra är förenad eller ock högre fast avlöning eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller deltagit i utbildningskurs inom tullverket, och för andra förhöjningen efter ytterligare tre år på samma villkor samt för tredje förhöjningen efter än ytterligare tre år, ävenledes på samma villkor, under iakttagande, vad var och en av omförmälda avlöningsförhöjningar angår, att den högre avlöningen ej får tillträdas förr än vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänstaldern blivit uppnådd, samt

att tjänstinnehavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av avlöningsförhöjning, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han är skyldig att från tjänsten avgå, icke må samma förhöjning tillträda.

2. Därest innehavare av ordinarie befattning vid tullverket — befattning hos generaltullstyrelsen däri inbegripen — konstitueras till annan befattning, som tillhör verkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, och han redan intjänat högre belopp i lön och tjänstgöringspenningar sammanlagda än den fasta begynnelseavlöningen för

den befattning, till vilken han konstitueras, skola honom omedelbart tillgodoföras så många avlöningsförhöjningar i den sistnämnda befattningen, att hans fasta avlöning i deosamma icke blir lägre än sammanlagda beloppet av den lön och de tjänstgöringspenningar, som han vid tiden för tillträdet av den nya tjänsten skulle kommit att åtnjuta, därest han kvarstått å sin förra tjänst.

3. Skulle befattningshavare, som avses i mom. 2 här ovan, vid tillträdet av ny tjänst, med eller utan tillämpning av vad i sagda moment stadgas, erhålla fast avlöning, som icke med minst ett belopp, motsvarande en å den förra tjänsten utgående avlöningsförhöjning, överstiger hans fasta avlöning å sistnämnda tjänst, må han med avseende å rätt till ytterligare avlöningsförhöjning även tillgodoräkna sig intill tre år av den tid, han innehaft den vid konstituerandet till den nya tjänsten utgående avlöning; med iakttagande dock, att högre fast avlöning än den för den nya tjänsten bestämda slutavlöningen icke utgår.

4. Har befattningshavare vid tillträdet av ny tjänst kommit i åtnjutande av avlöningsförhöjning, skola den eller de återstående avlöningsförhöjningarna utgå såsom om befattningshavaren vid tillträdet av tjänsten intjänat stadgad tid för erhållande av honom då tillgodoförd avlöningsförhöjning.

Övergångsbestämmelser.

1. Beträffande de tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, som övergått å 1911 års stat, ävensom beträffande dem, vilka konstituerats att med 1911 års ingång tillträda befattning vid någon av tullverkets nyssnämnda avdelningar, skola i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid sådant tillträde ävensom beträffande därefter ifrågakommande avlöningsförhöjningar tillämpas följande särskilda bestämmelser.

Ifrågavarande tjänstemän anses vara fördelade i följande grupper, nämligen:

A. Tjänstemän av högre grad.

Tredje gruppen. Överinspektorer och kustbevakningschefer ävensom tullförvaltare med begynnelseavlöning av 5,500 kronor eller därutöver samt överkontrollörer;

Andra gruppen. Tullförvaltare, som ej tillhöra tredje gruppen, ävensom förste kontrollörer, kontrollörer, tullfiskaler och gränsbevakningschefer.

Första gruppen. Kammarskrivare och inspektorer.

B. Tjänstemän av lägre grad.

Tredje gruppen. Överuppsyningsmän, kustöveruppsyningsmän och gränsöveruppsyningsmän.

Andra gruppen. Uppsyningsmän, kustuppsyningsmän och gränsuppsyningsmän, vaktmästare med minst 1,500 kronors begynnelseavlönning ävensom gränsridare.

Första gruppen. Vaktmästare, som ej tillhöra andra gruppen, kustvakter och kustroddare.

Denna gruppindelning skall tillämpas så, som om den varit gällande vid 1911 års ingång; och skola tjänsterna anses hava jämväl före år 1911 tillhört den grupp, dit de, enligt vad nu är sagt, äro hänförliga.

Tjänsteman äger tillgodoräkna sig

dels den tid, som förflutit, sedan han, vare sig på grund av konstitutorial eller, efter ingången av år 1908, på grund av förordnande i följd av frågan om omreglering av tullverkets stater, tillträtt innehavande å ordinarie stat redan uppförd befattning eller annan ordinarie befattning, tillhörande samma eller högre grupp, eller därmed likställd befattning inom centralverket, varvid tjänsteman skall anses hava under den tid, han innehaft befattning å generaltullstyrelsens stat, tillhört: ledamot av styrelsen samt befattningshavare av andra graden — tredje gruppen bland tjänstemän av högre grad; befattningshavare av första graden — andra gruppen bland samma tjänstemän; samt vaktmästare — andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad;

dels den tid, varunder han efter år 1900 på grund av stadigvarande förordnande inom tullverket bestritt vare sig tjänst å extra avlöningsstat eller tjänst med avlöning å extra stat eller ock tjänst i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänst innehavare, dock under villkor att den sålunda bestridda befattningen är att anse såsom motsvarande eller jämförlig med tjänst inom samma grupp som den tjänst, vilken tillträdes, eller inom högre grupp;

dels ock, därest han befordrats från tjänst i lägre grupp till tjänst i närmast högre grupp, intill tre år av den tid, under vilken han tilläventyrs innehaft tjänst eller tjänster i den lägre gruppen, sedan han med tillämpning av övergångsbestämmelserna i övrigt haft rätt att komma i åtnjutande av sista avlöningsförhöjningen vid tjänst i den lägre gruppen.

För åtnjutande av den förmån, som nu är nämnd, skola gälla enahanda villkor, som i § 3 av avlöningsreglementet stadgats för tillträde i allmänhet av avlöningsförhöjning efter viss tids fortsatt tjänstgöring.

2. Den, som före 1910 års utgång antagits till extra ordinarie tjänsteman eller betjänt vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning samt, därest han före sagda tidpunkt vunnit ordinarie anställning, övergår å 1911 års stat eller med eller efter ingången av år 1911 konstitueras till ordinarie tjänst, må, i den mån generaltullstyrelsen finner honom böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, i avseende å rätt till avlöningsförhöjning vid kammarskrivar-, inspektors-, vaktmästar-, kustvakt-, gränsridar- eller kustroddartjänst räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av den tid, han före konstituerandet till någon av nyssberörda tjänster med eller utan ersättning effektivt tjänstgjort; och må, under enahanda villkor som förut i denna punkt sagts, tjänsteman, som före 1910 års utgång antagits till extra ordinarie kammarskrivare, i fråga om rätt till avlöningsförhöjning vid överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst likaledes räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av den tid, han effektivt tjänstgjort före konstituerandet till sådan tjänst.

3. Tjänsteman, som före år 1911 befordrats till tjänst, vars innehavare enligt bestämmelserna i punkt 1 här ovan är att hänföra till andra gruppen bland tjänstemän av högre grad, eller som med eller efter ingången av år 1911 vinner sådan befordran, må — i förstnämnda fall dock endast om tjänstemannen övergår å 1911 års stat — i avseende å rätt till avlöningsförhöjning tillgodoräknas intill tre år av den tid, varunder han innehaft tjänst såsom överuppsyningsman eller uppsyningsman, sedan han enligt övergångsbestämmelserna i övrigt haft rätt att komma i åtnjutande av tredje avlöningsförhöjningen vid sådan tjänst; skolande således av extra ordinarie kammarskrivare innehavd överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst i fråga om avlöningsförhöjning medföra samma rätt som innehavd kammarskrivartjänst.

4. I avseende å rätt till avlöningsförhöjning vid vaktmästartjänst, tillhörande andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad, må tjänsteman tillgodoräknas ej mindre tid, varunder han före år 1908 innehaft roddartjänst å ort, där begynnelseavlöningen vid vaktmästartjänst enligt 1911 års stat utgör minst 1,500 kronor, än även tid, varunder han före år 1911 innehaft kammarvaktmästartjänst.

5. Därest tjänsteman, vid tillträddandet av löneförmåner enligt 1911 års avlöningsstat, skulle komma att i fast avlöning jämte ortstillägg, om sådant förekommer, erhålla lägre inkomst än som med tillämpning av hittillsvarande avlöningsbestämmelser vid ingången av år 1911 skulle hava tillkommit honom i lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg, äger han att såsom personligt avlöningstillägg uppbara

skillnaden, intill dess den fasta avlöningen jämte ortstillägget stigit till nyssberörda belopp.

6. I avseende å tjänsteman vid tullverket — innehavare av befattning hos generaltullstyrelsen däri inbegripen — som övergått å 1911 års stat, ävensom i avseende å den, som konstituerats att med 1911 års ingång tillträda befattning vid tullverket — befattning hos styrelsen däri inbegripen — skola, därest sådan tjänstinnehavare före 1920 års utgång konstitueras till annan befattning, som tillhör tullverkets lokal-förvaltning eller kust- eller gränsbevakning, i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid tillträdet av den sistnämnda befattningen ävensom beträffande därefter ifrågakommande avlöningsförhöjningar tillämpas enahanda bestämmelser, som här ovan meddelats under punkt 1, oavsett om å den nya tjänsten på grund av lägre begynnelseavlöning vid densamma först tillförts honom en eller två avlöningsförhöjningar enligt § 3 avlöningsreglementet.

7. De innehavare av befattningar vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, vilka icke hava skyldighet att åtnöjas med blivande lönereglery samt icke före den 1 november 1910 förklarar sig vilja övergå på 1911 års stat och underkasta sig detta reglemente, komma att bibehållas vid förut gällande avlöningsförmåner med de för dessas åtnjutande givna föreskrifter ävensom, i den mån ej annat föranledes av bestämmelserna i gällande lag angående civila tjänstinnehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit dem.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 mars 1913.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
              SCHOTTE,
              BERG,
              BERGSTRÖM,
              friherre ADELWÄRD,
              PETRÉN,
              STENSTRÖM,
              LARSSON,
              SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet friherre Adelswärd anförde:

I proposition den 14 januari 1910 föreslog Kungl. Maj:t Riksdagen, i sammanhang med framläggande av ny lönestat för tullverket, att godkänna propositionen åtföljande förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsvakning.

I skrivelse den 10 juni 1910 angående regleringen av utgifterna under riksstatens sjunde huvudtitel anmälde Riksdagen vad i anledning av, bland annat, Kungl. Maj:ts ovannämnda proposition av Riksdagen beslutats. Enligt berörda skrivelse hade Riksdagen vidtagit åtskilliga ändringar i det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till avlöningsregle-

Behov av
revision av
avlönings-
reglementet.

mente. De mera betydande ändringarna häri hade varit föranledda därav, att Riksdagen beträffande sättet för bestämmandet av å tjänst vid tullverket utgående avlöningsförhöjning varit av en annan uppfattning än den, som tagit sig uttryck i Kungl. Maj:ts förslag. Enligt sistnämnda förslag voro tjänstemännen indelade i vissa ålderstilläggsgrupper med föreskrift, att tidpunkten, då tjänst innehavare skulle kunna komma i åtnjutande av första ålderstillägget skulle under vissa angivna villkor inträda efter tre år sedan han tillträtt innehavande tjänst *eller tjänst, tillhörande samma eller högre ålderstilläggsgrupp* eller därmed likställd befattning inom centralverket, ävensom att den, som från tjänst i lägre gruppen befordrades till tjänst i närmast högre sådan grupp, finge i och för avlöningsförhöjning i sistnämnda grupp tillgodoräknas den tid intill tre år, under vilken han tilläventyrs innehaft tjänst i den lägre ålderstilläggsgruppen sedan han intjänat stadgad tid för att komma i åtnjutande av tredje löneförhöjningen. I sin ovannämnda skrivelse hade emellertid Riksdagen yttrat, att, då enligt Kungl. Maj:ts förslag inom en och samma ålderstilläggsgrupp sammanförts befattningar med betydande skillnad i avlöning, nyssberörda beräkningsgrunder synts Riksdagen innebära en så stark avvikelse från de regler för ålderstilläggs tillgodonjutande, som vore gällande inom andra verk, att Riksdagen icke kunnat bifalla det föreliggande förslaget uti ifrågavarande hänseende. Riksdagen hade därför ersatt de av Kungl. Maj:t i nu berörda avseende föreslagna stadgandena med bestämmelser därom, att tjänsteman för åtnjutande av avlöningsförhöjning i regeln ägde tillgodoräkna sig tjänstetid blott å *innehavande* befattning. Å andra sidan hade emellertid Riksdagen ansett billigt, att de av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna i viss utsträckning vunne tillämpning beträffande den dåvarande personalen. I sådant syfte upptog Riksdagen bland övergångsbestämmelserna den av Kungl. Maj:t föreslagna indelningen i ålderstilläggsgrupper, och skulle nämnda indelning ligga till grund för beräkningen av den fasta ingångsavlöningen dels *vid tillträde av 1911 års stat*, dels ock för tjänstemän, som med 1911 års ingång tillträtt denna stat, *vid befordran* till annan befattning, därest sådan befordran skedde före 1920 års utgång.

I enlighet med de av Riksdagen uttalade principerna beträffande rätt för tjänsteman att komma i åtnjutande av avlöningsförhöjning inflöto i omförmälda förslag till reglemente bestämmelser härom dels i § 3 dels ock i övergångsbestämmelserna.

I överensstämmelse med det av Riksdagen beslutade författningsförslaget utfärdade Kungl. Maj:t den 18 juni 1910 kungörelse angående

avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning.

Under den jämförelsevis korta tid, avlöningsreglementet av den 18 juni 1910 varit gällande, hava hos Kungl. Maj:t anförts besvär över ett stort antal av generaltullstyrelsen meddelade beslut, varigenom gjorda framställningar om avlöningsförhöjning för tulltjänstemän blivit avslagna. Regeringsrätten, som förehaft dessa besvärsmål, har i regeln på grund av ordalydelsen i avlöningsreglementet och därvid fogade övergångsbestämmelser ansett sig ej kunna göra ändring i generaltullstyrelsens beslut. I många av dessa fall hava emellertid förhållandena varit sådana, att man icke kunnat undgå att finna framställningarna materiellt sett fullt befogade och bifall till desamma betingat av rättvisa och billighet. Och det kan med säkerhet förutsägas, att, därest avlöningsreglementet och dess övergångsbestämmelser förbliva oförändrade, det inom de närmaste åren skall inträffa allt flera och flera fall, då tillämpningen av dessa föreskrifter i den riktning, vari desamma nu måst tolkas, skall te sig såsom i hög grad stridande mot rättvisa och billighet och långt ifrån förenlig med det syfte, som otvivelaktigt varit avsett, då dessa föreskrifter tillkommo, nämligen att bereda de tulltjänstemän, som på grund av ogynnsamma förhållanden inom verket måst under en oskäligt lång tid mot ingen eller mycket obetydlig och långt ifrån tillräcklig gottgörelse tjänstgöra såsom extra ordinarie, en särskild förmån såsom ersättning härför.

Också har statskontoret, som avgivit infordrade utlåtanden i omförmälda besvärsmål, i några av dessa utlåtanden med skärpa framhållit de brister, av vilka särskilt övergångsbestämmelserna lida. Sålunda yttrar statskontoret i underdånigt utlåtande den 28 mars 1912 i anledning av besvär av tullförvaltaren I. Andersén rörande honom förvägrad löneförhöjning, bland annat, att övergångsbestämmelserna onekligen kunde i vissa fall medföra rätt egendomliga konsekvenser, såsom t. ex. att klaganden, därest han den 1 januari 1912 blivit befordrad till annan tjänst med samma avlöningsförmåner, skulle hava fått såväl den honom förvägrade andra som även den tredje avlöningsförhöjningen två år tidigare än han med bibehållande av sin innehavande tjänst kunde erhålla, ävensom att det knappast kunde synas rättvist, att, om t. ex. av två tjänstemän, som vid 1911 års ingång tillträtt tjänst, den ena haft tre fulla lönetursår, men den andre en eller annan dag mindre att räkna sig till godo, den förre skulle få samtliga sina tre avlöningsförhöjningar hela tre år tidigare än den senare. Men dessa omständig-

heter kunde, fortsätter statskontoret vidare, om de också måhända hän-tydde på önskvärdheten av en ändring i föreskrifterna, dock ej inverka på bedömandet av det föreliggande besvärsmålet, där frågan blott gällde föreskrifternas riktiga tolkning. — I ett annat utlåtande av den 17 maj 1912, avgivet i anledning av förste kontrollören H. D. Petersons med fleras besvär över styrelsens beslut i liknande frågor anför statskontoret efter att hava erinrat om sina i nyssnämnda underdåniga utlåtande av den 28 mars 1912 gjorda uttalanden, bland annat, följande.

»Vad i det nu föreliggande besvärsmålet och åtskilliga andra där-med likartade ärenden, vari statskontoret denna dag jämväl avgiver underdåniga uttalanden, förekommit, har ytterligare framhäft de full-komligt orimliga resultat, vartill övergångsbestämmelserna leda. På grund härav har statskontoret ansett sig icke kunna nu underlåta att framhålla nödvändigheten av att en omarbetning av bestämmelserna äger rum i syfte att förebygga dylika, för rättsuppfattningen kränkande och av Riksdagen för visso ej avsedda konsekvenser. Det torde emeller-tid icke tillkomma statskontoret att avgiva förslag till sålunda föränd-rade bestämmelser.»

Med överlämnande av dels tvenne framställningar från styrelsen för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening om ändringar i omförmälda avlöningsreglemente dels ock en dylik framställning från styrelsen för Sveriges tullmannaförening har generaltullstyrelsen i underdånig skrivelse den 14 november 1912 anført, bland annat, följande.

Den efter hand vunna vissheten, att avlöningsreglementets och övergångsbestämmelsernas stadgande angående rätten till avlöningsförhöjning måste tolkas på ett icke blott för tjänstemännen högst otill-fredsställande utan även i många fall mot billighet och rättvisa stridande sätt, samt förhoppningen att, sedan detta förhållande påvisats genom av Kungl. Maj:t meddelade beslut, statsmakterna skulle finnas villiga att vidtaga de ändringar i sagda föreskrifter, vilka kunde vara erforderliga för undanröjande av nämnda missförhållanden, hade, redan innan ovan-berörda framställningar från tulltjänstemännens sammanslutningar in-kommit till styrelsen, föranlett styrelsen att vara betänkt på en under-dånig framställning om sådana ändringar. Sedermera hade omförmälda skrivelser från tulltjänstemannaföreningen och tullmannaföreningen in-givits till styrelsen; och vad i dessa skrivelser, särskilt i den ena av de av tulltjänstemannaföreningen överlämnade, förekomme, hade än ytter-mera stadfäst styrelsens övertygelse, att en ändring av ifrågavarande delar av avlöningsreglementet vore i hög grad påkallad såväl av hän-

syn till billighet och rättvisa som för att förverkliga vad som torde få antagas hava varit avsikten med desamma. Styrelsen hade därför utarbetat och överlämnade med sin berörda skrivelse förslag till ändring av § 3 i avlöningsreglementet ävensom av övergångsbestämmelserna i samma reglemente.

I det jag hänvisar till berörda av generaltullstyrelsen i nu förevarande avseende utarbetade förslag, som finnes detta protokoll bifogat jämsides med de nuvarande bestämmelserna i ämnet, övergår jag till den av styrelsen angivna motiveringen för dess förslag eller i de fall, då styrelsen åberopar de av tulltjänstemannaföreningen anförda skälen, vad denna förening i frågan anført.

Generaltullstyrelsens förslag till ändringar i avlöningsreglementet.

Beträffande § 3 avlöningsreglementet, som i förslaget uppdelats i moment, anför styrelsen till en början följande.

§ 3 avlöningsreglementet.

mom. 1.

»Ändringen i första momentet har föreslagits med anledning av Kungl. Maj:ts i regeringsrätten den 9 maj 1912 meddelade utslag, varigenom en vaktmästare, som tidigare innehaft vaktmästartjänst i högre avlöningsklass förklarats berättigad att för åtnjutande av avlöningsförhöjning vid innehavande tjänst jämlikt § 3 avlöningsreglementet tillgodoräkna sig den tid, han innehaft tjänsten i den högre klassen. Om billigheten härav torde icke något tvivel kunna råda.»

Sedan styrelsen härefter anmärkt, att Kungl. Maj:t i detta fall, som finnes refererat i regeringsrättens årsbok för 1912, nr 56, gjort ändring i generaltullstyrelsens beslut, vari styrelsen givit uttryck åt den uppfattningen, att den nuvarande ordalydelsen av § 3 första stycket lade hinder i vägen för den begärda avlöningsförhöjningen, fortsätter styrelsen.

»Då det emellertid syntes styrelsen såväl billigt, att även tid, varunder en tjänsteman förut innehaft tjänst med *samma* avlöning som den, vilken är förenad med hans innehavande tjänst, må räknas honom till godo för avlöningsförhöjning å sistnämnda tjänst, som även lämpligt, att Kungl. Maj:ts nyssberörda beslut — — — finge uttryck i författningsrummets ordalydelse, har ändringen i paragrafens första moment blivit föreslagen.»

Vad det föreslagna andra momentet av förutberörda § 3 beträffar anför styrelsen vidare.

mom. 2.

»I andra momentet har till en början uttrycket 'befordras' utbytt mot 'konstitueras'. Enahanda ändring har vidtagits i förslagets punkt

6 av övergångsbestämmelserna. Anledningen härtill är dels att det stundom, t. ex. vid en tjänstemans förflyttning från tullförvaltartjänst av klass 4 till kontrollörstjänst eller från tjänst av första graden i styrelsen till sådan tullförvaltartjänst, kan vara tvivelaktigt, huruvida en verklig befordran må anses föreligga, dels ock att det givetvis icke kan vara rimligt, att stadgandet icke skulle kunna tillämpas i fall, då allenast en *transport* från t. ex. en tullförvaltartjänst av en viss klass till en annan sådan tjänst av samma klass, således icke en befordran, äger rum. Vad slutligen beträffar den föreslagna förändringen av momentets sista ord, torde grunden härför lättast framgå av ett exempel. Om en tullförvaltare av klass 3, som åtnjuter två avlöningsförhöjningar, alltså 5,600 kronor, och den 1 januari nästpåföljande år skulle bli berättigad att erhålla tredje förhöjningen, alltså en avlöning av tillhoppa 6,000 kronor, skulle i december månad bli konstituerad till tullförvaltartjänst av klass 2 att tillträdas berörda den 1 januari, skulle han enligt momentets nuvarande lydelse endast erhålla 5,900 kronor å den nya tjänsten. Hade däremot befordringen till klass 2 ägt rum i nämnda januari månad, då han redan kommit i åtnjutande av slutavlöningen, 6,000 kronor, vid tjänsten i klass 3, skulle han å tjänsten i klass 2 erhålla 6,300 kronor. Det synes därför billigt, att han å den senare tjänsten erhåller så många avlöningsförhöjningar, att hans fasta avlöning icke blir lägre än den avlöning, som han vid tiden för tillträddandet av den nya tjänsten skulle kommit att åtnjuta, därest han kvarstått å den gamla tjänsten. Det föreslagna stadgandet är tydligen av ringa räckvidd; ty då tjänster i tullverket alltid tillträdas den 1 i månaden näst efter konstituerandet, kan detsamma endast komma att tillämpas i de fall, då konstituerandet sker i december månad före det år, då rätt till avlöningsförhöjning inträder. Det torde måhända böra anmärkas, att samma resultat, som den föreslagna förändringen åsyftar, redan nu kan vinnas så att säga på en bakväg, nämligen därigenom, att tillsättningen av den nya tjänsten uppskjutes från dag i december månad till dag i därpå följande januari, då han redan tillträtt den sista avlöningsförhöjningen vid den gamla tjänsten.»

mom. 3.

Beträffande mom. 3 i sitt förslag hänvisar generaltullstyrelsen till vad tulltjänstemannaföreningen i sin ovanberörda skrift anført. Jag tillåter mig med anledning härav ur ifrågavarande skrift återgiva vad däri beträffande nuvarande ordalydelsen av § 3 avlöningsreglementet anförts. Föreningen säger sålunda, bland annat, följande.

»Nämnda paragraf (§ 3) skyddar tjänsteman endast mot att vid befordran erhålla *lägre* fast avlöning än han förut åtnjutit. Skulle fasta avlöningen däremot ställa sig lika med den förut innehavda, så råder nog sista stycket i paragrafen bot därför, men endast till en *ringa del*, ty med den avfattning detta nu har, torde dess förmenta fördel endast tillkomma sådana, som å den förra tjänsten en viss tid intill 3 år innehaft å densamma utgående slutavlöning, och detta till och med *endast* i det fall, de *dessutom* enligt närmast föregående bestämmelse om lägre avlöning tillförts en eller två avlöningsförhöjningar å den nya tjänsten (högre än tredje kan ej erhållas). Detta inträffar dock endast vid tvenne fall, nämligen vid befordran från tullförvaltare klass 4 med alla avlöningsförhöjningarna (kronor 5,200) till tullförvaltare klass 3, då han får lägre begynnelseavlöning (kronor 4,800) och därför först tillföres en avlöningsförhöjning och så på grund av överår får kronor 5,600, samt vid befordran från tullförvaltare klass 2 (6,700) till tullförvaltare klass 1.

Dessa båda fall tillgodoses dock genom övergångsbestämmelserna, enär befordran i vardera sker inom samma grupp. Bestämmelsen ifråga är under sådana förhållanden så gott som illusorisk.»

Härefter omnämnes i tulltjänstemannaföreningens skrivelse, huru som man inom föreningens styrelse till en början tänkt sig bestämmelserna i nuvarande § 3 sista stycket förtydligade genom en omredigering av ifrågavarande stycke på följande sätt:

'Skulle befattningshavare vid tillträde av ny tjänst erhålla fast ingångsavlöning till samma belopp, som han redan åtnjuter i lön och tjänstgöringspenningar tillsammanantagna, må han med avseende å rätt till ytterligare avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig intill tre år av den tid, han innehaft den vid utnämningen till honom utgående avlöning.'

Emellertid har föreningen ej ansett att genom en dylik omredigering allt vore vunnet, utan anföres gent emot den ifrågasatta omformuleringen av sista stycket av § 3 följande.

»Paragrafen skyddar fortfarande icke dem, som få tillfälligt högre lön, d. v. s. dem, som genom att stanna på den gamla tjänsten ännu en kort tid vid liknande befordran skulle betydligt tidigare vunnit än högre avlöning. En kammarskrivare A. utnämnes till tullförvaltare av klass 5 i december 1915 efter att i 2 år 11 månader hava haft första avlöningsförhöjningen å kammarskrivartjänsten, således med avlöning kronor 3,200. Han får enligt föregående punkt i § 3 vid befordringen fast ingångsavlöning med kronor 3,300, således högre avlöning än förut. Mera kan han enligt nuvarande bestämmelser icke erhålla utan måste tjäna ytterligare fulla 3 kalenderår för att få ny förhöjning. Hade han där-

emot befordrats en månad senare i januari 1916, skulle han då å kammar skrivartjänsten haft kronor 3,600 och därmed genast som tullförvaltare klass 5 fått kronor 3,700. Ett annat förhållande kan härvid ock inträffa. Antag att A. befordrats som först sagts i december 1915. En kamrat till honom B. samtidigt med A. utnämnd till kammar skrivare, utnämnes på grund av *färre* tjänsteår och *mindre* meriter en månad senare i januari 1916 till samma slags tjänst som A. Med tillhjälp av dessa egendomliga bestämmelser kommer han nära 3 år före A. i åtnjutande av avlöningen kronor 3,700. Det ligger i öppen dag, att dylika oegentligheter böra avhjälpas.

Ser man nu till, vid vilka befordringstillfällen sådana oegentligheter kunna uppstå, finner man lätt, att de alltid förekomma, då tjänsteman av högre grad icke åtnjuter slutavlöning å sin tjänst samt vid befordran icke erhåller en fast avlöning, som med minst 400 kronor överstiger det belopp, han förut uppburit i lön och tjänstgöringspenningar tillsammans tagna.

Som förut i exemplet framhållits uppkomma dessa oegentligheter därigenom att tjänsteman vid befordran innehaft en viss avlöning under kortare tid än tre år och att den icke utgör slutavlöning. Vid befordran tages enligt § 3 avlöningsreglementet icke hänsyn härtill vid bestämmandet av ingångsavlöningen, och kan senare detta missförhållande icke regleras, så länge han förbliver vid samma tjänst.»

I detta sammanhang vill jag påpeka, att de av föreningen nu senast relaterade missförhållandena i de flesta fall avhjälpas genom att, på sätt generaltullstyrelsen föreslår, övergångsbestämmelserna i avlöningsreglementet förklaras tillämpliga jämväl å efter år 1911 ifrågakommande avlöningsförhöjningar, men tillåter jag mig å andra sidan framhålla, att ifrågavarande missförhållanden, även därest generaltullstyrelsens omförmälda förslag till omformulering av övergångsbestämmelserna godkännes, kvarstå vid befordran från grupp till grupp.

Efter denna anmärkning återgår jag till tulltjänstemannaföreningens skrivelse, vari i anslutning till ovanstående vidare anföres:

»Även torde det vara ganska tvivelaktigt, ifall tjänsteman, som vid befordran från grupp till grupp å tjänst i den lägre innehaft alla avlöningsförhöjningarna och därefter i den högre gruppen tillträtt en tjänst med lägre fast begynnelselön än han förut åtnjutit i lön och tjänstgöringspenningar tillsammans och förty tillföres en eller tvenne avlöningsförhöjningar vid den nya tjänsten, får för ytterligare avlöningsförhöjning å denna räkna sig till godo den tid intill 3 år, han tilläventyrs innehaft slutavlöningen på den lägre tjänsten.

Ett sådant fall inträffar t. ex. om en kammarskrivare med avlöning kronor 4,000, som innehafts över 3 hela kalenderår, blir befordrad till tullförvaltare av klass 5. Såsom därvid erhållande lägre fast begyn-nelseavlöning kronor 3,300 tillföres han två avlöningsförhöjningar och får kronor 4,100. Detta avlöningsbelopp skulle emellertid kommit honom till godo lika väl strax efter det han första gången uppburit kronor 4,000 som kammarskrivare. Han borde därför med tillhjälp av de 3 överåren vid nämnda befordran genast erhållit en ytterligare avlöningsförhöjning och därmed ingångsavlöning kronor 4,500. Detta torde dock under nuvarande förhållanden vara ovisst.»

Med hänsyn till de av föreningen framhållna synpunkterna har föreningen föreslagit, att sista punkten av § 3 avlöningsreglementet skulle erhålla viss förändrad lydelse. Generaltullstyrelsen har vid avfattandet av mom. 3 i berörda § upptagit föreningens ifrågavarande förslag såsom sitt med vissa förändringar, vilka dock med ett mindre väsentligt undantag uteslutande äro av formell beskaffenhet.

Beträffande det av generaltullstyrelsen föreslagna nya fjärde momentet av § 3 yttrar styrelsen, att detsamma tillkommit i syfte att förhindra en sådan tolkning av paragrafens föregående bestämmelser, att en tjänsteman, som vid tillträddande av ny tjänst erhållit t. ex. två avlöningsförhöjningar, skulle för vinnande av den tredje behöva vänta nio år — en tolkning, som tilläventyrs skulle kunna tänkas men som uppenbarligen varken är rimlig eller avsedd.

I detta sammanhang tillåter jag mig omnämna, att den omförmälda tolkningen av § 3 enligt vad generaltullstyrelsens utlåtande i anledning av ett av förutberörda besvärsmål ger vid handen varit av styrelsen ifrågasatt, men att regeringsrätten i åtskilliga av sina i anledning av berörda besvär meddelade utslag avböjt tanken på en dylik tolkning (se regeringsrättens årsbok 1912 nummer 69; besvär av tullförvaltaren E. A. Bergman).

Vad *övergångsbestämmelserna* angår anför härefter styrelsen beträffande de föreslagna ändringarna i punkt 1 följande.

»Då tjänstetillsättningar i tullverket ske medelst konstitutorial, har uttrycket 'utnämnes' eller 'utnämning' ersatts med 'konstituera' eller 'konstituerande'.

Enligt nådiga kungörelsen den 2 juni 1911 gjordes den ändring i övergångsbestämmelsernas gruppindelning, att gränssidare uppflyttades från första till andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad, varjämte

Mom. 4.

Övergångs-
bestämmel-
serna.

Punkt 1.

föreskrevs, att vad sålunda förordnats skulle tillämpas så, som om det varit gällande vid 1911 års ingång. Detta har i styrelsens förslag uttryckts genom den ifrågasatta ändringen av det stycke i punkt 1, som följer närmast efter gruppindelningen.»

Övergångsbestämmelsernas tillämpning & avlöningsförhöjningar.

(Punkt 1 m. fl.)

Flertalet av ovan omförmälda besvärsmål hava föranletts därav att de nuvarande övergångsbestämmelserna må tillämpas endast vid bestämmandet av den fasta ingångsavlöningen men däremot icke med avseende å därefter förekommande avlöningsförhöjningar. Generaltullstyrelsen, som i sin förutberörda skrivelse härefter övergår till behandlingen av detta förhållande, yttrar härom följande:

»Detta föranleder, bland annat, dels att endast de tjänstemän, som vid övergången till 1911 års stat hade eller vid därefter blivande konstituerande till ny tjänst hava jämna 3, 6, 9 eller 12 tjänsteår, få räkna sig dessa till godo i sin helhet, varemot andra gå miste om ett eller två av dessa år, dels ock att, oaktat punkt 2 innehåller medgivande för tjänsteman att under vissa förutsättningar få räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av extratiden, detta medgivande icke bliver av någon betydelse med mindre den effektiva extratidstjänstgöringen uppgår till minst elva år. För att undanröja dessa missförhållanden är det nödvändigt och har även av styrelsen föreslagits, att de nuvarande punkterna 1, 2, 3 och 5 i övergångsbestämmelserna må få tillämpas även vid bestämmande av avlöningsförhöjningar. En följd härav bliver naturligtvis, att jämlikt den föreslagna punkten 6, som motsvarar nuvarande punkt 5, bestämmelserna i punkt 1 komma att i avseende å tjänsteman, som före 1920 års utgång konstitueras till tjänst, varom i punkten förmäles, äga tillämpning även efter sagda tidpunkt i högst nio års tid; men detta förhållande kan enligt styrelsens åsikt icke anses annorlunda än billigt och rättvist. För övrigt torde för en sådan tjänsteman enahanda resultat i allt fall uppstå med tillämpning av den tolkning, som, på sätt framgår av vad styrelsen anfört i fråga om det föreslagna nya mom. 4 av § 3 avlöningsreglementet, rimligtvis bör givas åt de föregående momenten av samma paragraf.»

I anslutning till vad generaltullstyrelsen sålunda anfört ber jag få anmärka att i det stora flertalet av förut omförmälda besvärsmål angående avlöningsförhöjningar yrkas dylika förhöjningar just med anledning därav, att vederbörande klagande, som vid 1911 års ingång på grund av övergångsbestämmelserna fått 1 eller 2 förhöjningar, dessutom haft rätt att tillgodoräkna sig ytterligare tid av ej fullt tre år.

På grund av att övergångsbestämmelserna ej tillämpas på efter år

1911 ifrågakommande avlöningsförhöjningar, kommer denna »övertid» ej alls i betraktande, utan först tre år efter 1911 eller alltså 1914 inträder rätten till nästa avlöningsförhöjning. Det kan alltså hända att en tjänsteman på grund av en eller ett par dagars kortare tjänstgöringstid än en annan får vänta så gott som tre år längre på nästa avlöningsförhöjning än den andre tjänstemannen.

Angående det stadgande, som innehålles i 3:dje *dels* — punkten av övergångsbestämmelsernas punkt 1 i generaltullstyrelsens förslag yttrar styrelsen:

»Stadgandet avser att tjänsteman, som innehaft en lägre tjänst i den lägre gruppen under till exempel två överår och därefter konstitueras till annan högre tjänst i samma grupp — varvid han tydligen genast kommer i åtnjutande av slutavlöningen vid denna tjänst — skall vid sedan skeende befordran till tjänst i högre grupp få för avlöningsförhöjning vid denna räkna sig till godo sammanlagda överåren, intill tre, vid båda tjänsterna i den lägre gruppen, om han nämligen icke innehaft den högre tjänsten i den lägre gruppen tillräckligt länge för att på grund av överår allenast vid den komma i åtnjutande av avlöningsförhöjning vid tjänsten i den högre gruppen. För befogenheten av ett sådant medgivande måste goda skäl anses föreligga, då det icke kan vara rimligt, att tjänstemannen på grund därav, att han före sin befordran till den högre gruppen innehaft högre tjänst i den lägre gruppen, skall komma i sämre ställning i avseende å rätt till avlöningsförhöjning vid tjänsten i den högre gruppen, än som skulle varit fallit, om han befordrats direkte från den lägre tjänsten i den lägre gruppen till tjänsten i den högre gruppen. Vidare innehåller förslaget, att överåren skola få räknas från den tidpunkt, tjänstemannen med tillämpning av övergångsbestämmelserna haft rätt att komma i åtnjutande av sista avlöningsförhöjningen vid den lägre gruppens tjänst. Det skulle således icke, såsom nu, fordras, att han verkligen intjänat stadgad tid för att i den lägre gruppen komma i åtnjutande av den sista avlöningsförhöjningen. Genom ändringen skulle vinnas, att överåren från den extra tiden skulle kunna inverka i fråga om rätt till avlöningsförhöjning vid tjänst i vilken grupp som helst och därigenom indirekte komma även de äldre tjänstemän till godo, som under sin föregående tjänstetid mest lidit av de dåliga befordringsförhållandena, sålunda dem, vilka medgивandet att räkna överår från extratiden i främsta runnet torde hava varit avsett att hjälpa. Så som ifrågavarande stadgande nu är formulerat, kommer förmånen att räkna överår från extratiden, på sätt tydligt framgår av de i tulltjänstemannaföreningens skrivelse anförda exempel, i mycket mera avsevärd mån yngre och senare

Tjänstemans rätt till avlöningsförhöjning vid befordran från tjänst i lägre grupp till tjänst i närmast högre grupp. (3:dje dels punkten i punkt 1.)

befordrade tjänstemän till godo än äldre och tidigare befordrade; och exemplen visa även, att de resultat, vartill nuvarande föreskrifter leda, måste, såsom statskontoret uttrycker sig, anses fullkomligt orimliga och för rättsuppfattningen kränkande samt förvisso icke av Riksdagen avsedda. Styrelsen kan fördenskull icke finna annat, än att en åtgärd, som avser att åtminstone i någon mån undanröja sådana missförhållanden, måste vara synnerligen befogad.»

De åberopade exemplen i tulltjänstemannaföreningens skrivelse tillåter jag mig att i detta sammanhang återgiva.

En tjänsteman D., antagen till e. o. kammarskrivare år 1887, utnämnes efter 13 års effektiv tjänstgöring att från och med den 1 januari 1901 vara kammarskrivare på extra stat. År 1910 innehade han å gamla staten 1 *ålderstillägg* å tjänsten samt fick vid övergången till nya staten den 1 januari 1911 alla avlöningsförhöjningarne å densamma på grund av 5 överår som extra ordinarie och 10 år på innehavande befattning.

En annan E., antagen i verket år 1892, utnämnes efter 13 års effektiv tjänstgöring till ordinarie kammarskrivare från och med den 1 januari 1907. Å gamla staten hade denne således icke ännu vid övergången till nya staten intjänat något ålderstillägg men fick då för bestämmande av ingångsavlöning tillgodoräkna sig 5 överår som extra ordinarie och 4 år på innehavande tjänst och kom därigenom genast den 1 januari 1911 i åtnjutande av alla avlöningsförhöjningarna på kammarskrivartjänsten. Han erhöll alltså samtidigt med D. slutavlöning vid sådan tjänst. D. befordras den 1 augusti 1912 till kontrollör. Därvid har han enligt nuvarande punkt 1 övergångsbestämmelserna att för erhållande av avlöningsförhöjning å nya tjänsten, blott tillgodoräkna sig 2 år 7 månaders overtid från lägre gruppen och erhåller således endast begynnelseavlöningen kronor 4,200. Sedermera har han alls ingen nytta av dessa överår, varför han först den 1 januari 1916 kommer i åtnjutande av första avlöningsförhöjningen å kontrollörstjänsten.

E. utnämnes däremot till kontrollör från och med den 1 januari 1914 och har då innehaft slutavlöning som kammarskrivare i 3 *fulla* år. Han erhåller därför omedelbart första förhöjningen eller kronor 4,600 och därmed den avlöning, vilken den äldre och tidigare utnämnde D. först 2 år senare kan uppnå. I samma ogynnsamma ställning förblir D. så länge dessa två tillhöra samma grupp.

Antag vidare, att D. under år 1918, t. ex. från och med den 1 oktober, befordras till tullförvaltare klass 2. Han erhåller då endast begynnelseavlöningen kronor 5,500, även om han dessförinnan innehaft

högsta tjänst inom andra gruppen. Först år 1922 erhåller han första avlöningsförhöjningen eller 5,900, under det att, om den yngre E. t. ex. samtidigt med att D. befordrats till nämnda tjänst, tillträder 1:ste kontrollörs- eller tullförvaltartjänst klass 3 omedelbart erhåller kronor 5,600 (därtill berättigad redan den 1 januari 1917) samt från och med den 1 januari 1922 slutavlöningen kronor 6,000. Eller med andra ord, han ernår å *lägre* befattning *högre* avlöning (6,000), än D. å *högre* befattning vid *samma* tidpunkt kan bli berättigad till (5,900). Och om E. under år 1922 utnämnes till tullförvaltare klass 2, erhåller han omedelbart på grund av § 3 två avlöningsförhöjningar (eller 6,300) under det att D. först från och med 1 januari 1925 erhåller samma belopp vid sådan tjänst.

Vidare anför generaltullstyrelsen beträffande de föreslagna ändringarna i punkterna 2 och 3 i övergångsbestämmelserna följande.

*Punkterna
2 och 3.*

»De i punkterna 2 och 3 ifrågasatta ändringar, som icke redan här ovan berörts, avse dels i likhet med nyss omförmälda ändring i punkt 1 och av samma skäl som denna, att den extra tidens överskott skall komma att inverka på rätten till avlöningsförhöjning i vilken grupp som helst, dels ock, för att ett sådant medgivande må i fråga om vissa tjänstemän bliva effektivt, att tjänsteman, som tidigare från extra ordinarie kammarskrivare konstituerats till överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst, må för avlöningsförhöjning vid sådan tjänst få räkna sig extra tidens överår till godo, ävensom att innehavande av dylika tjänster må i fråga om avlöningsförhöjning medföra samma rätt som innehavande av kammarskrivartjänst. För befogenheten av sistnämnda båda syftemål torde endast behöva anföras, att före 1904 års lönereglering åtskilliga överuppsyningsmans- och uppsyningsmanstjänster voro av beskaffenhet att erfordra tjänstemannakompetens och att dessa tjänster, vilka vid sagda reglering utbyttes mot kammarskrivartjänster, ja i några fall mot kontrollörstjänster, fördenskull plägade besättas med extra ordinarie kammarskrivare. Det synes under sådant förhållande vara billigt, att ifrågavarande överuppsyningsmans- och uppsyningsmanstjänster i allo likställas med kammarskrivartjänster. Anmärkas må, att ändringarna numera icke kunna komma att beröra mera än ett mycket obetydligt antal tjänst innehavare.»

Beträffande punkten 4 i sitt förslag har generaltullstyrelsen till en början meddelat, att tullmannaföreningen hemställt, att vaktmästare, som tillhörde andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad och förut inne-

Punkt 4.

haft befattning såsom roddare eller kammarvaktmästare, måtte förklaras berättigade att i och för avlöningsförhöjning vid vaktmästartjänsten tillgodoräkna sig den tid, de innehaft befattning av nyssnämnda slag, såsom om den vore intjänt i andra gruppen; och har generaltullstyrelsen i anledning härav anfört följande.

»I tullverkets stat för år 1907 funnos upptagna 53 roddartjänster i tre olika lönegrader men alla tillhörande lägsta graden med avseende å rätt till ålderstillägg. Nämnda år beslöts emellertid, att samtliga roddartjänster skulle, enär roddarne i allt väsentligt fullgjorde enahanda göromål som vaktmästare, i 1908 års stat uppföras såsom vaktmästartjänster. De vaktmästartjänster, varmed roddartjänsterna ersatts, tillhöra för närvarande den i punkt 1 i övergångsbestämmelserna omförmälda andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad med undantag av några få, som tillhöra första gruppen. Under sådana förhållanden synes det billigt, att vaktmästare, som tillhör andra gruppen, må med avseende å rätt till avlöningsförhöjning få tillgodoräkna sig tid, under vilken han innehaft roddartjänst å ort, där begynnelseavlöningen för vaktmästare enligt nu gällande stat är så stor, minst 1,500 kronor, att vaktmästare därstädes tillhör den nuvarande andra gruppen. Däremot synes han icke böra få för avlöningsförhöjning vid vaktmästartjänst i nuvarande andra gruppen tillgodoräkna sig tid, varunder han tilläventyrs kan hava innehaft roddarbefattning å ort, där roddarbefattningarna ersatts med vaktmästare av nuvarande lägsta gruppen. — De i 1910 års stat uppförda 11 kammarvaktmästartjänsterna blevo från och med ingången av år 1911 förändrade till vaktmästartjänster. Kammarvaktmästarne, vilka endast förekommo i Stockholm, Malmö och Göteborg, tillhörde med avseende å rätt till ålderstillägg första gruppen, under det att de vaktmästartjänster, som i stället inrättades, samtliga tillhöra andra gruppen. För bifall till ifrågavarande framställning, såvitt den rör rätt att inberäkna tid, varunder kammarvaktmästartjänst innehafts, kan väl icke anföras, att kammarvaktmästarne utfört enahanda göromål som vaktmästarne; tvärtom fingo de kammarvaktmästare, som konstituerades till vaktmästare, ökad tjänstgöringsskyldighet och blevo jämväl i likhet med övriga vaktmästare vid tullförvaltningarna i nämnda tre städer förklarade skyldiga att efter styrelsens bestämmande tjänstgöra vid vilken avdelning av tullförvaltningen som helst. Men då kammarvaktmästartjänsterna i allt fall ersatts med vaktmästartjänster i andra gruppen, har styrelsen, särskilt ock med hänsyn till vad som föreslagits beträffande likställighet mellan vissa uppsyningsmanstjänster och kammarskrivar-

tjänster, ansett sig böra uderstödja förevarande framställning, som avser att åt ett ringa antal tjänstemän bereda en väl behöflig förmån.

På grund av vad nu anförts har styrelsen i sitt förslag till ändrade övergångsbestämmelser intagit en ny punkt 4, vilken medgiver vaktmästare, tillhörande andra gruppen, att i avseende å rätt till avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig ej mindre tid, varunder han före år 1908 innehaft roddartjänst å ort, där begynnelseavlöningen vid vaktmästartjänst enligt nu gällande stat utgör minst 1,500 kronor, än även tid, varunder han före år 1911 innehaft kammarvaktmästartjänst.»

Med anledning därav att generaltullstyrelsen i sitt förslag intagit en ny punkt 4 komma bestämmelserna i punkterna 5, 6 och 7 i förslaget att motsvara nuvarande punkterna 4, 5 och 6. Beträffande punkten 5 i förslaget föreslås ingen ändring i gällande bestämmelser, nu intagna i punkt 4.

Punkt 5.

Vad angår punkt 6 i förslaget anför generaltullstyrelsen:

Punkt 6.

»I punkten 6 av förslaget, — — — — har intagits — förutom det här ovan omförmälda medgivande, att bestämmelserna i punkt 1 må tillämpas även vid bestämmande av avlöningsförhöjningar — jämväl föreskrift, att punkten skall avse även innehavare av befattning hos generaltullstyrelsen, som övergått å 1911 års stat, ävensom den, som konstituerats att med 1911 års ingång tillträda befattning hos styrelsen, allt vid konstituerande före 1920 års utgång till befattning vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning. Att utesluta befattningshavare hos styrelsen från den förmån, som enligt punkten tillkommer övriga befattningshavare inom tullverket, har syntts styrelsen icke rättvist mot de förra och är för övrigt ägnat att försvåra det i flera avseenden önskvärda utbytet av tjänstemän hos styrelsen och vid förvaltningarna. Vidare har i slutet av punkten tillagts uttrycklig bestämmelse, att föreskrifterna i punkt 1 skola, under angivna förhållanden, äga tillämpning även för den händelse, att § 3 i avlöningsreglementet dessförinnan tagits i begagnande. Ehuru detta torde följa redan av de föreslagna ändringarna i det stycke av punkt 1 i övergångsbestämmelserna, som handlar om tjänstemans rättigheter vid befordran från tjänst i lägre grupp till tjänst i närmast högre grupp, har det dock ansetts lämpligt att, till undanröjande av allt tvivel härutinnan, berörda uttryckliga bestämmelse bleve införd i punkt 6 av övergångsbestämmelserna.»

Punkt 7.

Beträffande punkt 6 i gällande bestämmelser föreslås icke annan ändring än att densamma erhåller nummerbeteckningen 7.

Tidpunkten,
från vilken
bestämmel-
sorna föreslås
att tillämpas.

Vad angår tidpunkten, från vilken de ifrågasatta ändrade bestämmelserna i avlöningsreglementet borde tillämpas anför styrelsen bland annat:

»Huru önskvärt det än skulle varit, att de föreslagna ändringarna i avlöningsreglementet och övergångsbestämmelserna, därest de vinna nådigt bifall, finge tillämpas såsom om de varit gällande från ingången av år 1911, har styrelsen dock icke ansett sig böra ifrågasätta detta. Men då bestämmelser, som visat sig kunna föranleda och faktiskt även i en del fall föranlett beslut, vilka måste anses vara föga överensstämmande med billighet och rättvisa och icke heller förenliga med vad som lärers få antagas hava varit avsikten, då dessa bestämmelser tillkommo, nu snart tillämpats i två år, och de missförhållanden, vartill dessa bestämmelser leda, med varje följande år allt skarpare skola framträda, har styrelsen icke kunnat underlåta att hemställa, det förklarande måtte meddelas, att de ändrade bestämmelserna — vilka givetvis komma att i fråga om de tjänstemän, för vilka de äro avsedda att gälla, äga tillämpning även om konstituerandet till tjänst vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning skett före den tid, då bestämmelserna träda i kraft — skola tillämpas så, som om de varit gällande vid 1913 års ingång.»

Departement-
schefen.

Av vad jag här ovan anfört torde framgå, att de bestämmelser i avlöningsreglementet för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910, som avse att efter viss tids tjänstgöring tillförsäkra en befattningshavare förhöjning å lönen, icke äro tillfredsställande samt ej heller fullt motsvara det med dem avsedda ändamålet. Den tillämpning av dessa bestämmelser, som redan förekommit, har ju i åtskilliga fall givit vid handen, att de lida av ojämnheter och ofullständigheter, och genom den förmåga att lättare kunna överblicka förevarande bestämmelser, som en större förtrogenhet med desamma skapat, kan man nu förutse många fall, då tolkningen av samma bestämmelser måste leda till mot billighet och rättvisa stridande resultat. En ändring av bestämmelserna i syfte att undanröja deras nu berörda bristfälligheter torde på grund härav vara oundviklig. Det av generaltullstyrelsen i sådant avseende utarbetade förslaget synes mig lägga saken tillrätta.

Vad särskilt beträffar de av styrelsen föreslagna ändringarna i § 3 vill jag till en början betona, att mot desamma ingalunda kan göras

samma anmärkning som av 1910 års Riksdag, enligt vad jag redan anfört, framställdes mot motsvarande bestämmelser i det av Kungl. Maj:t för Riksdagen framlagda förslag till avlöningsreglemente.

Den i mom. 1 föreslagna ändringen, avseende att, med hänsyn till rätten att i och för avlöningsförhöjning räkna sig till godo tjänstetid, likställa med innehavande tjänst jämväl annan befattning vid tullverket med samma avlöning, som tillkommer den förra, eller högre avlöning, torde icke påkalla annan motivering än den av generaltullstyrelsen förebragta.

Ändringsförslagen i mom. 2 och 3, för vilka talande billighets-skäl blivit av styrelsen anförda, kunna dessutom, trots olikheter i avfattningen, anses hava en principiell motsvarighet i det förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket (§ 2 mom. 5, de två sista styckena) som blivit förelagt den nu samlade Riksdagen med proposition den 14 januari 1914.

Det föreslagna nya mom. 4 kan möjligen anses obehövt, då vad i detsamma stadgas deförutan torde kunna framtolkas ur paragrafens bestämmelser i övrigt. Till förekommande av eventuell miss-tolkning anser jag mig likväl böra biträda generaltullstyrelsens förslag jämväl i denna del.

Vad angår de föreslagna förändringarna i övergångsbestämmelserna, som torde hava väsentligt mindre räckvidd än ändringarna i § 3, äro de också, enligt vad utredningen synes mig giva vid handen, av omständigheterna påkallade. Utöver vad till stöd för förslaget anförts av generaltullstyrelsen anser jag mig emellertid böra fästa uppmärksamheten därå, att den betydelsefullaste av ändringarna — övergångsbestäm-melsernas utsträckning att tillämpas ej endast på den fasta ingångs-avlöningen utan jämväl på ifrågakommande avlöningsförhöjningar efter tillträde av befattning — även har sin motsvarighet i nämnda förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän i postverket (särskilda bestämmelser § 1).

Mot generaltullstyrelsens förslag beträffande den tidpunkt, från vilken bestämmelserna skola anses tillämpliga har jag icke någon erinran.

I generaltullstyrelsens förslag har jag i övrigt endast gjort några smärre formella ändringar.

Sedan departementschefen härefter uppläst förslag till ändrad lydelse av § 3 samt övergångsbestämmelserna i avlöningsreglementet för tjänste-män vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte

föreslå Riksdagen att dels antaga berörda förslag dels ock förklara, att de ändrade bestämmelserna måtte tillämpas såsom om de varit gällande vid 1913 års ingång.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till Riksdagen avlätas av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnar Schumacher.

Bilaga.

Nu gällande lydelse:

§ 3.

Med avseende å rätt att efter viss tids fortsatt tjänstgöring komma i åtnjutande av i staten fastställd avlöningsförhöjning gälla följande allmänna bestämmelser:

att tidpunkten för första förhöjningen inträder efter tre år under villkor, att tjänst innehavaren under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med gott vitsord bestritt sin egen eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller deltagit i utbildningskurs inom tullverket, och för andra förhöjning efter ytterligare tre år på samma villkor samt för tredje förhöjningen efter än ytterligare tre år, ävenledes på samma villkor, under iakttagande, vad var och en av omförmälda avlöningsförhöjningar angår, att den högre avlöningen ej får tillträdas förr än vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänstaldern blivit uppnådd, samt

Generaltullstyrelsens förslag:

§ 3.

1. Med avseende å rätt att efter viss tids fortsatt tjänstgöring komma i åtnjutande av i staten fastställd avlöningsförhöjning gälla följande allmänna bestämmelser:

att tidpunkten för första förhöjningen inträder efter tre år under villkor, att tjänst innehavaren under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med gott vitsord bestritt *innehavande tjänst eller annan tjänst vid tullverket med samma eller högre fast avlöning* eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller deltagit i utbildningskurs inom tullverket, och för andra förhöjningen efter ytterligare tre år på samma villkor samt för tredje förhöjningen efter än ytterligare tre år, ävenledes på samma villkor, under iakttagande, vad var och en av omförmälda avlöningsförhöjningar angår, att den högre avlöningen ej får tillträdas förr än vid början av kalenderåret näst efter

Nu gällande lydelse:

att tjänst innehavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av avlöningsförhöjning, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han är skyldig att från tjänsten avgå, icke må samma förhöjning tillträda.

Därest innehavare av ordinarie befattning vid tullverket — befattning hos generaltullstyrelsen däri inbegripen — befordras till annan befattning, som tillhör verkets lokal-förvaltning eller kust- eller gränsbevakning, och han redan intjänat högre belopp i lön och tjänstgöringspenningar sammanlagda än den fasta begynnelseavlöningen för den befattning, till vilken han befordras, skola honom omedelbart tillgodoföras så många avlöningsförhöjningar i den sistnämnda befattningen, att hans fasta avlöning i densamma icke blir lägre än sammanlagda beloppet av den lön och de tjänstgöringspenningar, han senast åtnjöt före befordringen.

Härvid skall dock iakttagas, att, om befattningshavare, enligt vad nu är stadgat, genom befordringen icke skulle erhålla högre fast avlöning än han förut åtnjöt, han äger att i fråga om avlöningsförhöjning i den nya befattningen vid tillträdet därjämte tillgodoräkna sig den tid intill 3 kalenderår, varunder han tilläventyrs innehaft den förra tjän-

Generaltullstyrelsens förslag:

det, varunder den stadgade tjänst-åldern blivit uppnådd, samt

att tjänst innehavare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av avlöningsförhöjning, redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han är skyldig att från tjänsten avgå, icke må samma förhöjning tillträda.

2. Därest innehavare av ordinarie befattning vid tullverket — befattning hos generaltullstyrelsen däri inbegripen — *konstitueras* till annan befattning, som tillhör verkets lokal-förvaltning eller kust- eller gränsbevakning, och han redan intjänat högre belopp i lön och tjänstgöringspenningar sammanlagda än den fasta begynnelseavlöningen för den befattning, till vilken han *konstitueras*, skola honom omedelbart tillgodoföras så många avlöningsförhöjningar i den sistnämnda befattningen, att hans fasta avlöning i densamma icke blir lägre än sammanlagda beloppet av den lön och de tjänstgöringspenningar, *som han vid tiden för tillträddandet av den nya tjänsten skulle kommit att åtnjuta, därest han kvarstått å sin förra tjänst.*

3. *Skulle befattningshavare, som avses i mom. 2 här ovan, vid tillträddande av ny tjänst, med eller utan tillämpning av vad i sagda moment stadgas, erhålla fast avlöning, som icke med minst ett belopp, motsvarande en å den förra tjänsten utgående avlöningsförhöjning, överstiger hans fasta avlöning å sistnämnda tjänst, må han med avseende å rätt till ytterligare*

Nu gällande lydelse:

sten, sedan han intjänat stadgad tid för att där kunna komma i åtnjutande av tredje avlöningsförhöjningen; med iakttagande dock, att högre fast avlöning än den för den nya befattningen bestämda slutavlöningen icke utgår.

Övergångsbestämmelser.

1. Beträffande de tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, som övergå å 1911 års stat, ävensom beträffande dem, vilka utnämnas att med 1911 års ingång tillträda befattning vid någon av tullverkets nyssnämnda avdelningar, skola i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid sådant tillträde tillämpas följande särskilda bestämmelser.

Ifrågavarande tjänstemän anses vara fördelade i följande grupper, nämligen:

A. Tjänstemän av högre grad.

Tredje gruppen. Överinspektorer och kustbevakningschefer även-

Generaltullstyrelsens förslag:

avlöningsförhöjning även tillgodoräkna sig intill tre år av den tid, han innehaft den vid konstituerandet till den nya tjänsten utgående avlöning; med iakttagande dock, att högre fast avlöning än den för den nya tjänsten bestämda slutavlöningen icke utgår.

4. *Har befattningshavare vid tillträddande av ny tjänst kommit i åtnjutande av avlöningsförhöjning, skola den eller de återstående avlöningsförhöjningarna utgå såsom om befattningshavaren vid tillträddandet av tjänsten intjänat stadgad tid för erhållande av honom då tillgodoförd avlöningsförhöjning.*

Övergångsbestämmelser.

1. Beträffande de tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, som övergå å 1911 års stat, ävensom beträffande dem, vilka *konstitueras* att med 1911 års ingång tillträda befattning vid någon av tullverkets nyssnämnda avdelningar, skola i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid sådant tillträde *ävensom beträffande därefter ifrågakommande avlöningsförhöjningar* tillämpas följande särskilda bestämmelser.

Ifrågavarande tjänstemän anses vara fördelade i följande grupper, nämligen:

A. Tjänstemän av högre grad.

Tredje gruppen. Överinspektorer och kustbevakningschefer även-

Nu gällande lydelse:

som tullförvaltare med begynnelseavlöning av 5,500 kronor eller därutöver samt överkontrollörer;

Andra gruppen. Tullförvaltare, som ej tillhöra tredje gruppen, ävensom förste kontrollörer, kontrollörer, tullfiskaler och gränsbevakningschefer;

Första gruppen. Kammarskriverare och inspektorer.

B. Tjänstemän av lägre grad.

Tredje gruppen. Överuppsyningsmän, kustöveruppsyningsmän och gränsöveruppsyningsmän;

Andra gruppen. Uppsyningsmän, kustuppsyningsmän och gränsuppsyningsmän, vaktmästare med minst 1,500 kronors begynnelseavlöning ävensom gränsridare.

Första gruppen. Vaktmästare, som ej tillhöra andra gruppen, kustvakter och kustroddare.

Tjänsterna skola anses hava jämväl före år 1911 tillhört den grupp, dit de, enligt vad nu är sagt, äro hänförliga.

Tjänsteman äger tillgodoräkna sig

dels den tid som förflutit, sedan han, vare sig på grund av konstitutional eller, efter ingången av år 1908, på grund av förordnande i följd av frågan om omreglering av tullverkets stater, tillträtt innehavande å ordinarie stat redan uppförd befattning eller annan ordinarie befattning, tillhörande samma eller

Generaltullstyrelsens förslag:

som tullförvaltare med begynnelseavlöning av 5,500 kronor eller därutöver samt överkontrollörer;

Andra gruppen. Tullförvaltare, som ej tillhöra tredje gruppen, ävensom förste kontrollörer, kontrollörer, tullfiskaler och gränsbevakningschefer;

Första gruppen. Kammarskriverare och inspektorer.

B. Tjänstemän av lägre grad.

Tredje gruppen. Överuppsyningsmän, kustöveruppsyningsmän och gränsöveruppsyningsmän;

Andra gruppen. Uppsyningsmän, kustuppsyningsmän och gränsuppsyningsmän, vaktmästare med minst 1,500 kronors begynnelseavlöning ävensom gränsridare.

Första gruppen. Vaktmästare, som ej tillhöra andra gruppen, kustvakter och kustroddare.

Denna gruppindelning skall tillämpas så, som om den varit gällande vid 1911 års ingång; och skola tjänsterna anses hava jämväl före år 1911 tillhört den grupp, dit de, enligt vad nu är sagt, äro hänförliga.

Tjänsteman äger tillgodoräkna sig

dels den tid som förflutit, sedan han, vare sig på grund av konstitutional eller, efter ingången av år 1908, på grund av förordnande i följd av frågan om omreglering av tullverkets stater, tillträtt innehavande å ordinarie stat redan uppförd befattning eller annan ordinarie befattning, tillhörande samma eller

Nu gällande lydelse:

högre grupp, eller därmed likställd befattning inom centralverket, varvid tjänsteman skall anses hava under den tid, han innehaft befattning å generaltullstyrelsens stat, tillhört: ledamot av styrelsen samt befattningshavare av andra graden — tredje gruppen bland tjänstemän av högre grad; befattningshavare av första graden — andra gruppen bland samma tjänstemän; samt vaktmästare — andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad;

dels den tid, varunder han efter år 1900 på grund av stadigvarande förordnande inom tullverket bestritt vare sig tjänst å extra avlöningstat eller tjänst med avlöning å extra stat eller ock tjänst i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänstinnehavare, dock under villkor att den sålunda bestridda befattningen är att anse såsom motsvarande eller jämförlig med tjänst inom samma grupp som den tjänst, vilken tillträdes, eller inom högre grupp;

dels ock, därest han befordrats från tjänst i lägre grupp till tjänst i närmast högre grupp, den tid intill tre år, under vilken han tilläventyrs innehaft tjänst i den lägre gruppen, sedan han intjänat stadgad tid för att där kunna komma i åtnjutande av sista avlöningsförhöjningen.

För åtnjutande av den förmån,

Generaltullstyrelsens förslag:

högre grupp, eller därmed likställd befattning inom centralverket, varvid tjänsteman skall anses hava under den tid, han innehaft befattning å generaltullstyrelsens stat, tillhört: ledamot av styrelsen samt befattningshavare av andra graden — tredje gruppen bland tjänstemän av högre grad; befattningshavare av första graden — andra gruppen bland samma tjänstemän; samt vaktmästare — andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad;

dels den tid, varunder han efter år 1900 på grund av stadigvarande förordnande inom tullverket bestritt vare sig tjänst å extra avlöningstat eller tjänst med avlöning å extra stat eller ock tjänst i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänstinnehavare, dock under villkor att den sålunda bestridda befattningen är att anse såsom motsvarande eller jämförlig med tjänst inom samma grupp som den tjänst, vilken tillträdes, eller inom högre grupp;

dels ock, därest han befordrats från tjänst i lägre grupp till tjänst i närmast högre grupp, *intill tre år av den tid*, under vilken han tilläventyrs innehaft tjänst *eller tjänster* i den lägre gruppen, sedan han *med tillämpning av övergångsbestämmelserna i övrigt haft rätt* att komma i åtnjutande av sista avlöningsförhöjningen *vid tjänst i den lägre gruppen*.

För åtnjutande av den förmån,

Nu gällande lydelse:

som nu är nämnd, skola gälla enahanda villkor, som i § 3 av avlöningsreglementet stadgats för tillträde i allmänhet av avlöningsförhöjning efter viss tids fortsatt tjänstgöring.

Vad sålunda förordnats skall tillämpas så, som om det varit gällande vid 1911 års utgång.

2. Den, som före 1910 års utgång antagits till extra ordinarie tjänsteman eller betjänt vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning samt, därest han före sagda tidpunkt vunnit ordinarie anställning, övergår å 1911 års stat eller med eller efter ingången av år 1911 utnämnes till ordinarie tjänst, må, i den mån generaltullstyrelsen finner honom böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid tillträdet av kammarskrivare-, inspektors-, vaktmästare-, kustvakt-, gränsridare- eller kastroddaretjänst å den nya staten räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av den tid han före utnämningen till någon av nyssberörda tjänster vare sig innehaft ordinarie överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst eller eljest med eller utan ersättning effektivt tjänstgjort.

Generaltullstyrelsens förslag:

som nu är nämnd, skola gälla enahanda villkor, som i § 3 av avlöningsreglementet stadgats för tillträde i allmänhet av avlöningsförhöjning efter viss tids fortsatt tjänstgöring.

2. Den, som före 1910 års utgång antagits till extra ordinarie tjänsteman eller betjänt vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning samt, därest han före sagda tidpunkt vunnit ordinarie anställning, övergår å 1911 års stat eller med eller efter ingången av år 1911 *konstitueras* till ordinarie tjänst, må, i den mån generaltullstyrelsen finner honom böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, i avseende å rätt till avlöningsförhöjning vid kammarskrivare-, inspektors-, vaktmästare-, kustvakt-, gränsridare- eller kastroddaretjänst räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av den tid, han före konstituerandet till någon av nyssberörda tjänster med eller utan ersättning effektivt tjänstgjort; och må, under enahanda villkor som förut i denna punkt sagts, tjänsteman, som före 1910 års utgång antagits till extra ordinarie kammarskrivare, i fråga om rätt till avlöningsförhöjning vid överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst likaledes räkna sig till godo vad som överstiger åtta år av den tid, han effektivt tjänstgjort före konstituerandet till sådan tjänst.

Nu gällande lydelse:

3. Tjänsteman, som före år 1911 befordrats till tjänst, vars innehavare enligt bestämmelserna i punkt 1 här ovan är att hänföra till andra gruppen bland tjänstemän av högre grad, eller som med eller efter ingången av år 1911 vinner sådan befordran, må i förstnämnda fall dock endast om tjänstemannen övergår å 1911 års stat — i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid tillträdandet av tjänsten å den nya staten tillgodoräknas den tid intill tre år, varunder han tilläventyrs före sin befordran innehaft tjänst såsom överuppsyningsman, sedan han intjänat stadgad tid för att kunna komma i åtnjutande av sista avlöningsförhöjningen vid överuppsyningsmanstjänsten.

4. Därest tjänsteman — — — till nyssberörda belopp.

Generaltullstyrelsens förslag:

3. Tjänsteman, som före år 1911 befordrats till tjänst, vars innehavare enligt bestämmelserna i punkt 1 här ovan är att hänföra till andra gruppen bland tjänstemän av högre grad, eller som med eller efter ingången av år 1911 vinner sådan befordran, må — i förstnämnda fall dock endast om tjänstemannen övergår å 1911 års stat — i avseende å rätt till avlöningsförhöjning tillgodoräknas intill tre år av den tid, varunder han innehaft tjänst såsom överuppsyningsman eller uppsyningsman, sedan han enligt övergångsbestämmelserna i övrigt haft rätt att komma i åtnjutande av tredje avlöningsförhöjningen vid sådan tjänst; skolandes således av extra ordinarie kammar skrivare innehavd överuppsyningsmans- eller uppsyningsmanstjänst i fråga om avlöningsförhöjning medföra samma rätt som innehavd kammar skrivare tjänst.

4. I avseende å rätt till avlöningsförhöjning vid vaktmästaretjänst, tillhörande andra gruppen bland tjänstemän av lägre grad, må tjänsteman tillgodoräknas ej mindre tid, varunder han före år 1908 innehaft roddare tjänst å ort, där begynnelseavlöningen vid vaktmästaretjänst enligt 1911 års stat utgör minst 1,500 kronor, än även tid, varunder han före år 1911 innehaft kammarvaktmästaretjänst.

5. Därest tjänsteman — — — nyssberörda belopp.

Nu gällande lydelse:

5. I avseende å tjänsteman vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, som övergår å 1911 års stat, ävensom i avseende å den, som utnämnes att med 1911 års ingång tillträda befattning vid någon av tullverkets nyssberörda avdelningar, skola, därest sådan tjänstinnehavare före 1920 års utgång befordras till annan befattning å samma stat, i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid tillträdet av den sistnämnda befattningen tillämpas enahanda bestämmelser, som här ovan meddelats under punkt 1.

6. De innehavare — — — —
tillkommit dem.

Generaltullstyrelsens förslag:

6. I avseende å tjänsteman vid tullverket — innehavare av befattning hos generaltullstyrelsen däri inbegripen — som övergår å 1911 års stat, ävensom i avseende å den, som konstitueras att med 1911 års ingång tillträda befattning vid tullverket — befattning hos styrelsen däri inbegripen — skola, därest sådan tjänstinnehavare före 1920 års utgång konstitueras till annan befattning, som tillhör tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning, i avseende å beloppet av den fasta ingångsavlöningen vid tillträdet av den sistnämnda befattningen ävensom beträffande därefter ifrågakommande avlöningsförhöjningar tillämpas enahanda bestämmelser, som här ovan meddelats under punkt 1, oavsett om å den nya tjänsten på grund av lägre begynnelseavlöning vid densamma först tillförts honom en eller två avlöningsförhöjningar enligt § 3 avlöningsreglementet.

7. De innehavare — — — —
tillkommit dem.